

Bilag 2.

Ny konkurslov bliver misbrugt til skade for kreditorerne.

Praksis har udviklet sig mod lovgivernes hensigt, konstaterer Textilgrossist-foreningen.

Med ændringen af Konkursloven blev der i forsommeren 1975 indført et nyt rets-begreb — betalingsstandsning, der med visse bindende virkninger for kreditorerne har det hovedsigte at give en virksomhed i vanskeligheder ro til om muligt at gennemføre sanering og eventuel rekonstruktion. Betydelige samfundsmæssige interesser kunne derved varetages, og en række arbejdspladser muligvis opretholdes.

De første erfaringer med den udviklede praksis på området blev i går fremlagt på årsmødet i Textilgrossistforeningen og dens akkordafdeling.

Formanden, generalkonsul Frands Fridberg, medgav loven, at den har betydning for ansvarsbevidste boledelser, der føler sig forpligtet til at søge reddet mest muligt for kreditorerne. Der er skabt arbejdsro over for de ofte få kreditorer, som tidligere ikke ville respektere „spillereglerne“.

Imidlertid har praksis udviklet sig anderledes, end det har været lovgiverens hensigt, og på en måde som ikke er i overensstemmelse med kreditorernes interesser. Efter de nye bestemmelser — sagde Frands Fridberg — kan en forretningsdrivende „i nattens mulm og mørke“ foretage betalingsstandsning, hvad enten det drejer sig om en personligt ejet virksomhed, et aktieselskab eller anpartsselskab. Han kan formelt anmelde betalingsstandsningen over for den lokale skifteret, lade sin advokat, en god ven eller endog medarbejdere i virksomheden udpege som et såkaldt tilsyn og derefter få skifteretten til med bindende virkning over for samtlige kreditorer at bestemme, at der intet kan foretages mod virksomheden fra kreditorernes side de første 3 til 5 måneder — og i grovere til-

fælde helt op til 10 måneder. Kreditorer, der har økonomisk interesse i den pågældende virksomhed, er gjort magtesløse og har ingen mulighed for at få indflydelse på boledelsen. Tilsynet har bestemmelsesret til at disponere over virksomheden i denne situation, hvor de væsentligste interesser ligger hos kreditorerne.

Det må vist allerede nu konstateres, at loven i denne henseende bliver misbrugt i et ikke ubetydeligt omfang til skade både for kreditorer og for de på brancheområder etablerede kreditororganisationer.

På denne baggrund pointerede Frands Fridberg, at den ny aktieselskabslov fra 1. januar 1974 indførte som absolut hovedregel, at aktieselskaber, der må standse betalingerne og træde i likvidation, har pligt til straks at indkalde samtlige kreditorer og lade disse afgøre, hvem der skal forestå ledelsen af det pågældende likvidationsbo.

— I strid med den ny aktieselskabslovs hovedregel vedrørende likvidation af insolvente aktieselskaber, konstateres der nu i vid udstrækning den praksis, tilføjede Frands Fridberg, at aktieselskaber i betalingsbalancevanskeligheder anmelder betalingsstandsning over for den lokale skifteret i stedet for at lade selskabet træde i likvidation. Dermed er boet ude fra kreditorernes rækkevidde i 3-5 måneder, aktiverne kan afvikles og resultatet heraf meddeles kreditorerne som en kendsgerning, man ikke kan gøre ret meget ved.

Textilgrossistforeningen, der i to menneskealdre har haft sin kreditorforening til varetagelse af medlemmernes kreditorinteresser i betalingsstandsningsboer, må protestere mod et øjensynligt misbrug af lovgivningen, som i sit indhold har et positivt sigte.

Foreløbig søger foreningen at registrere